

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Aleše Sabola a Mgr. Jana Ferfeckého v právní věci

žalobce: **FARMA-SIXTA, s.r.o.**, IČO: 28725000
sídlem Tuhaň 26

zastoupeného JUDr. Pavlem Kolínským, advokátem
sídlem Arbesova 409/6, Česká Lípa

proti

žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
sídlem Na Františku 32, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 3. 7. 2020, čj. MPO 301718/20/61100/01000

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. **Předmět řízení a vymezení sporu**

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 3. 7. 2020, čj. MPO 301718/20/61100/01000 (dále též „**Napadené rozhodnutí**“), kterým ministr podle § 14e odst. 2 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění účinném od 1. 1. 2018 (dále jen „**rozpočtová pravidla**“), odmítl námitky podané žalobcem proti opatření Ministerstva

průmyslu a obchodu (dále též „**poskytovatel dotace**“) ze dne 22. 4. 2020, čj. MPO 81769/20/61100/61150 (dále též „**Opatření**“).

2. Označeným Opatřením poskytovatel dotace v rámci ověření žádosti o platbu CZ.01.3.10/0.0/0.0/17_178/0013709/2020/001/POST (dále též „**Žádost o platbu**“) podané v projektu „Pořízení fotovoltaické elektrárny o výkonu 8,1 kWp a baterie o kapacitě 7,2kWh k pokrytí vlastní spotřeby společnosti FARMA-SIXTA, s.r.o. v provozovně Tuhaň 26“ (dále též „**Projekt**“) realizovaného v Operačním programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost – program Úspory energie, na který byla poskytnuta dotace rozhodnutím o poskytnutí dotace ze dne 9. 4. 2019, čj. MPO 25942/19/61400 (dále jen „**Rozhodnutí o poskytnutí dotace**“), rozhodl podle § 14e rozpočtových pravidel o úpravě žalobcem požadované částky dotace požadované k proplacení v Žádosti o platbu.
3. Důvodem nevyplacení části dotačních prostředků bylo v rámci kontroly žádosti o platbu identifikované porušení dotačních podmínek specifikovaných v Opatření, dle níž Projekt nesmí být realizován na pozemku, kde stojí stavba, která má způsob využití typu mj. bytový dům.
4. Ministr Napadeným rozhodnutím odmítl námitky podané žalobcem dne 4. 6. 2020 proti Opatření pro jejich opožděnost.

II. Rozhodnutí žalovaného (napadené rozhodnutí)

5. Ministr v odůvodnění Napadeného rozhodnutí uvedl, že Opatření bylo žalobci doručeno dne 23. 4. 2020. Součástí Opatření přitom bylo podle ministra poučení o možnosti podat u poskytovatele dotace podle § 14e odst. 2 rozpočtových pravidel proti němu námitky, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy žalobce Opatření obdržel. Žalobce byl podle ministra současně poučen, že uplyne-li marně lhůta 15 dnů k podání námitek, nelze opožděně podaným námitkám vyhovět.
6. K námitce, že Opatření nebylo žalobci řádně doručeno, ministr v odůvodnění Napadeného rozhodnutí uvedl, že Opatření bylo žalobci dle doručky odesláno dne 22. 4. 2020 a dne 23. 4. 2020 mu bylo řádně doručeno, když se do datové schránky žalobce přihlásila oprávněná osoba.
7. K poukazu na vyhlášení nouzového stavu, které mělo dle žalobce vliv na zápis do katastru nemovitostí a zřejmě i na to, že se žalobce o doručení Opatření nedozvěděl včas, a námitce, že doručené Opatření obsahovalo nesprávné poučení o možnosti podat námitky, přičemž z těchto důvodů žalobce žádá o prominutí zmeškání lhůty, ministr uvedl, že vyhlášení nouzového stavu nelze brát vzhledem k rovnému přístupu ke všem žadatelům a příjemcům dotace v potaz. Doplnil, že žalobci bylo datovou schránkou řádně odesláno a doručeno Opatření, v němž „*byla správná verze poučení*“. Námitky byly podle ministra doručeny poskytovateli dotace dne 4. 6. 2020, tj. 27 dnů po uplynutí zákonné lhůty, proto je ministr pro opožděnost odmítl.

III. Žaloba

8. Žalobce v podané žalobě v návaznosti na rekapitulaci závěrů vyslovených v Napadeném rozhodnutí namítal, že zmeškání lhůty nemůže jít k jeho tíži, a to s ohledem na vadu poučení obsaženého v Opatření. Uvedl, že uvedené Opatření bylo vydáváno v době vyhlášeného nouzového stavu, přičemž v něm absentovalo poučení o právu adresáta požádat o prominutí zmeškání lhůty v době 15 dnů od pominutí překážky, která podateli bránila úkon učinit.

9. Žalobce poukázal na stanovisko vydané Ministerstvem vnitra k posuzování běhu lhůt v oblasti veřejné správy v době nouzového stavu, dle něhož je vhodné adresáty veřejné správy vhodným způsobem poučit o právu požádat do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit, o prominutí zmeškání lhůty a spojit s žádostí zmeškaný úkon, přičemž se doporučuje zveřejnit informace o možnosti požádat o prominutí zmeškání úkonu společně s informacemi o omezení výkonu jednotlivých agend.
10. Podle žalobce bylo však poučení v Opatření zmatečné a z důvodu vyhlášení nouzového stavu neúplné a tedy vadné. Podle žalobce bylo na žalovaném, aby v Opatření žalobce poučil i o právu požádat ve lhůtě 15 dnů od ukončení nouzového stavu o prominutí zmeškání lhůty. Žalobce však o svém právu poučen nebyl a v důsledku toho zmeškal lhůtu k podání námitek proti Opatření (pokud nouzový stav skončil dne 17. 5. 2020, lhůta pro podání žádosti o prominutí uplynula dne 1. 6. 2020, námitky s žádostí o prominutí zmeškání lhůty byly žalovanému doručeny dne 4. 6. 2020). Žalobce tedy v důsledku absence poučení o možnosti podat žádost v 15denní lhůtě po skončení nouzového stavu, kdy neměl povědomí o stanovisku Ministerstva vnitra a měl jen obecné informace z médií o promíjení lhůt, podal námitky s požadavkem na prominutí zmeškání lhůty 3 dny po skončení lhůty.
11. Žalobce nesouhlasil se závěry ministra vyslovenými v odůvodnění Napadeného rozhodnutí s tím, že „*verze poučení, která jak žalovaný uvádí, ...byla „správnou verzí“, nelze s ohledem na shora uvedené stanovisko Ministerstva vnitra přijmout jako verzi v době nouzového stavu správnou, ale lze ji vyhodnotit jako verzi neúplnou, tj. vadnou*“. K poukazu žalovaného na rovnost přístupu ke všem žadatelům a příjemcům žalobce uvedl, že za zachování rovného přístupu lze pokládat zabezpečení úplnosti informací ze strany žalovaného o právech žadatelů a příjemců v době nouzového stavu.
12. Žalobce uzavřel, že vzhledem k tomu, že žalovaný nepostupoval při posouzení námitek žalobce proti Opatření v souladu se stanoviskem Ministerstva vnitra, zejména z důvodu chybějícího poučení žalobce o právu podat žádost o prominutí zmeškání lhůty po ukončení nouzového stavu ve lhůtě 15 dnů od jeho skončení, je Napadené rozhodnutí vadné.

IV. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný se ve svém vyjádření k žalobě ze dne 21. 10. 2020 důrazně ohradil proti námitce vadného poučení v Opatření a trval na tom, že řádně splnil svou zákonnou poučovací povinnost dle § 14e rozpočtových pravidel.
14. Žalovanému nebylo zřejmé, z čeho žalobce usuzuje na povinnost žalovaného poučit jej o možnosti požádat o prominutí zmeškání lhůty v době 15 dnů od pominutí překážky, která bránila žalobci úkon učinit; taková povinnost podle žalovaného neplyne z žádného závazného právního předpisu. Žalovanému nebylo zjevné ani to, v čem žalobce spatřuje zmatečnost Opatření. Tvrzení o tom, že vyhlášení nouzového stavu vyvolalo ve společnosti stav nejistoty v oblasti výkonu práva, žalobce podle žalovaného nijak nerozvádí. Žalovaný k tomu doplnil, že stejně jako soudy i správní orgány včetně žalovaného sice měly omezen provoz ve smyslu styku s veřejností, nicméně výkon práva a veškeré činnosti žalovaný prováděl standardně bez jakýchkoli prodlev.
15. Žalobcem odkazované stanovisko Ministerstva vnitra není dle žalovaného pro něho závazné; nejedná se dle žalovaného o právní předpis ani podzákonnou normu, kterou by se musel řídit. Doplnil, že i pokud by pro žalovaného závazné bylo, nevztahovalo by se na

případ žalobce. Podle stanoviska totiž trvání nouzového stavu může být důvodem pro prominutí zmeškání úkonu, avšak za předpokladu, kdy úkon vyžaduje osobní účast či může být ztížena možnost podání poštou, což podle žalovaného není případ podání námitek žalobcem proti Opatření, a to i s ohledem na to, že žalobce má povinně zřízenou datovou schránku (žalovaný upozornil, že dle stanoviska nebude vyhlášení nouzového stavu bez dalšího relevantním důvodem v případě, kdy může být podání učiněno datovou schránkou).

16. Se zřetelem k tomu, že stanovisko není pro žalovaného závazné, pak podle žalovaného nelze dovodit vadu poučení uvedeného v Opatření.
17. Žalovaný s poukazem na § 41 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), zdůraznil, že z popisu skutkového stavu před vydáním Napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by žalobce v námitkách, kde odkazoval na vyhlášení nouzového stavu, uvedl relevantní důvod, který mu znemožnil podání námitek v zákonné lhůtě. Žalobce podle žalovaného sice v námitkách požádal o prominutí zmeškání lhůty k jejich podání podle § 41 správního řádu, neuvedl však žádný bližší důvod, proč, kdy a jak konkrétně mu vyhlášený nouzový stav bránil v podání námitek včas přes datovou schránku. Opatření bylo žalobci podle žalovaného dne 23. 4. 2020 doručeno do datové schránky. Tvrzení žalobce, že nouzový stav měl vliv na práci katastru nemovitostí, pak žalovaný nepovažoval za opodstatněné z důvodů uvedených na str. 6 – 7 svého vyjádření. Poukázal rovněž na to, že se domnívá, že podání námitek bylo reakcí na depeši žalovaného ze dne 29. 5. 2020, kterou žalovaný žalobci možnost podání námitek připomněl.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

18. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť účastníci s takovým postupem výslovně souhlasili. Soud nenařídil jednání ani k provedení dokazování, neboť žalobce nenavrhoval žádné důkazní prostředky, jež by nebyly součástí správního spisu předloženého žalovaným, jehož obsahem se podle ustálené rozhodovací praxe správních soudů dokazování neprovádí.
19. V posuzované věci je předmětem sporu mezi účastníky posouzení otázky, zda žalovaný postupoval v souladu se zákonem, pokud Napadeným rozhodnutím podle § 14e odst. 2 rozpočtových pravidel odmítl jako opožděné námitky podané žalobcem proti Opatření. Žalovaný totiž neposuzoval námitky podané žalobcem proti Opatření o krácení dotace věcně, nýbrž se s poukazem na překročení lhůty pro jejich podání omezil na jejich odmítnutí. I předmět soudního přezkumu je tak v řešeném případě zprostředkovaně omezen na posouzení, zda závěr žalovaného o opožděnosti námitek podaných žalobcem proti Opatření ob stojí.
20. Mezi účastníky nejsou sporné skutkové okolnosti případu. Není mezi nimi sporu o tom, že žalobci bylo Opatření vydané poskytovatelem dotace doručeno dne 23. 4. 2020, stejně tak není sporným, že žalobce podal námitky, v nichž mj. současně žádal o prominutí zmeškání

lhůty k jejich podání, dne 4. 6. 2020, tedy po lhůtě uvedené v § 14e odst. 2 rozpočtových pravidel.

21. Žalobce staví svou argumentaci výlučně na námitkách, dle nichž v důsledku tvrzených vad poučení uvedeného v Opatření, které podle žalobce v rozporu se stanoviskem Ministerstva vnitra neobsahovalo poučení o možnosti požádat o prominutí zmeškání lhůty do 15 dnů po skončení nouzového stavu, podal žádost o prominutí zmeškání úkonu spojenou s námitkami 3 dny po skončení lhůty.
22. Soud připomíná, že podle § 14e odst. 2 věty druhé rozpočtových pravidel může příjemce dotace podat proti opatření poskytovatele dotace dle prvního odstavce uvedeného ustanovení námitky, a to do 15 dnů ode dne, kdy tuto informaci obdržel.
23. Podle § 41 odst. 2 správního řádu pak platí, že *„požádat o prominutí zmeškání úkonu účastník může do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit. S požádáním je třeba spojit zmeškaný úkon, jinak se jím správní orgán nezabývá. Zmeškání úkonu nelze prominout, jestliže ode dne, kdy měl být úkon učiněn, uplynul jeden rok“*. Soud v této souvislosti upozorňuje, že použitelnost uvedeného ustanovení je přitom na základě § 14q odst. 1 rozpočtových pravidel vyloučena toliko v případě řízení o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, a nelze ji tedy *a priori* bránit v rámci postupu poskytovatele dotace podle § 14e rozpočtových pravidel, kterým dochází k úpravě příjemcem dotace požadované výše dotačních prostředků požadovaných k proplacení.
24. Soud především nemohl žalobci přisvědčit, že by žalovaný zatížil Napadené rozhodnutí vadou, pokud v poučení obsaženém v Opatření, vydaném v době vyhlášeného nouzového stavu, absentovalo konkrétní poučení o právu žalobce požádat o prominutí zmeškání lhůty v době od pominutí překážky, která podateli bránila úkon učinit, resp. konkrétně o právu učinit tak na daném skutkovém půdorysu ve lhůtě 15 dní po skončení nouzového stavu.
25. Povinnost poučit účastníka správního řízení o možnosti požádat v souladu s § 41 správního řádu o prominutí zmeškání lhůty k provedení úkonu v tam uvedené lhůtě z žádného ustanovení zákona nevyplývá. Stejně tak z žádného ustanovení obecně závazného právního předpisu, ale ani jiného aktu, jenž by byl pro žalovaného závazný, neplynula žalovanému povinnost poučit žalobce za situace, kdy Opatřením vydávaným v době vyhlášeného nouzového stavu krátil v souladu s § 14e rozpočtových pravidel žalobcem požadovanou částku dříve priznaných dotačních prostředků, o tom, že může podat žádost o prominutí zmeškání úkonu ve lhůtě 15 dní od skončení vyhlášeného nouzového stavu.
26. Žalovaný dostal své zákonné povinnosti, pokud žalobce v poučení obsaženém v Opatření poučil kromě jiného o oprávnění brojit proti Opatření námitkami podle § 14e odst. 2 rozpočtových pravidel a o místu a lhůtě pro jejich podání. Sama okolnost, že žalobce nad rámec uvedeného nepoučil o tom, že je oprávněn eventuálně požádat o prominutí případně zmeškané lhůty, s tím, že je žádost povinen v takovém případě podat spolu se samotnými námitkami do 15 dnů po odpadnutí překážky, resp. po skončení nouzového stavu, nečiní poučení v žádném ohledu neúplným, zmatečným, nebo nezákonným.
27. Na uvedeném závěru přitom nejsou způsobilé ničeho změnit ani žalobcem akcentované závěry uvedené ve stanovisku Ministerstva vnitra k posuzování běhu lhůt v oblasti veřejné správy v době trvání nouzového stavu, vydaném dne 19. 3. 2020. Skutečnost, že podle obsahu tohoto stanoviska Ministerstva vnitra lze považovat za vhodné vyrozumět a poučit adresáty veřejné správy o možnosti požádat o prominutí zmeškání lhůty majícího příčinu v nouzovém stavu, a to 15 dnů od jeho skončení, sama o sobě nečiní Napadené rozhodnutí

v důsledku absence takového poučení v Opatření nezákonným. Jak správně poznamenal žalovaný, uvedené stanovisko není pro žalovaného závazné. Nejde o závazný právní předpis ani takový interní normativní akt, jímž by byl žalovaný z titulu své pozice v organizačním uspořádání veřejné správy vázán a jehož nerespektování by mohlo vyústit v nezákonnost Napadeného rozhodnutí.

28. Současně platí, že ani samotné stanovisko Ministerstva vnitra ostatně takový postup neoznačuje za obligatorní, resp. za postup, jehož nedodržení by vyústilo v nezákonnost navazujícího rozhodnutí. Odhlédnutí od kroku, který byl ve stanovisku označen jako „vhodný“, ještě nečiní Napadené rozhodnutí nezákonným.
29. Soud nemohl ponechat bez povšimnutí, že žalovaný měl v souladu s § 41 odst. 6 správního řádu rozhodnout o žalobcem podané žádosti o prominutí zmeškání lhůty usnesením, v jehož odůvodnění by se vypořádal mj. s žalobcem předestřenými otázkami a vyložil by důvody, pro které byla žádost o prominutí zmeškání lhůty podána opožděně, resp. důvody, pro které zmeškání lhůty k podání námitek nebude prominuto. Ze správního spisu nevyplývá, že by žalovaný takový úkon učinil; ani v odůvodnění Napadeného rozhodnutí žalovaný na vydání takového usnesení nepoukazuje. Soud však jedním dechem zdůrazňuje, že tento dílčí nedostatek je bez vlivu na zákonnost Napadeného rozhodnutí, neboť není s to ničeho změnit na závěru o opožděnosti žalobcem podaných námitek proti Opatření. Z odůvodnění Napadeného rozhodnutí je přitom nade vší pochybnost zjevné, že žalovaný žádosti žalobce o prominutí zmeškání lhůty k podání námitek nevyhověl. Žalobce nadto na tento nedostatek v podané žalobě nepoukazuje a ve svých námitkách se v souladu s dříve uvedeným omezuje toliko na argumentaci, že jej žalovaný v rozporu se stanoviskem Ministerstva vnitra v poučení Opatření, vydaného v době vyhlášeného nouzového stavu, nepoučil o právu požádat o prominutí zmeškání lhůty ve lhůtě 15 dní po skončení nouzového stavu. Tato námitka však není ze shora vyložených důvodů opodstatněná.
30. Konečně nemohl soud odhlédnout ani od toho, že i pokud by žádost o prominutí zmeškání lhůty byla podána včas, resp. i pokud by snad žalobcem tvrzený nedostatek poučení v Opatření znemožňoval nevyhovět žádosti o prominutí zmeškání lhůty z důvodu jejího pozdního podání, platí, že nouzový stav jako takový ještě nemohl být bez dalšího takovou mimořádnou okolností, jež by již sama o sobě ze své podstaty měla vést k prominutí zmeškání lhůty k podání námitek proti Opatření. Vyhlášený nouzový stav by jistě v obecné rovině mohl být okolností relevantní z pohledu možnosti dodržet zákonnou lhůtu pro včasné učinění konkrétního úkonu v řízení vedeném orgánem veřejné moci. V konkrétním případě by však bylo třeba jednotlivě posuzovat, nakolik to byl právě nouzový stav a s ním související překážky běžného fungování správních orgánů, který zapříčinil marné uplynutí lhůty k učinění takového procesního úkonu. Žalovaný by tedy nebyl optikou právě uvedeného v žádném případě povinen s odkazem na nouzový stav automaticky prominout zmeškání lhůty; právě naopak bylo by na žalobci, aby tvrdil a osvědčil, že právě v důsledku nouzového stavu nemohl včas (ve lhůtě k tomu zákonem stanovené) podat námítky proti Opatření, přičemž by bylo na žalovaném, aby takové konkrétně tvrzené a osvědčené důvody (a to důvody související s během lhůty pro podání námitek proti opatření) zvážil a vypořádal se s nimi.
31. Z uvedeného přístupu ostatně vychází samo žalobcem odkazované stanovisko Ministerstva vnitra, které, jak správně upozornil žalovaný, naopak výslovně uvádí, že nouzový stav nemůže být bez dalšího důvodem pro prominutí zmeškání lhůty k provedení úkonu tam,

kde je v možnostech adresáta veřejné moci učinit úkon formou podání do datové schránky veřejné moci (možnost prominutí zmeškání spojuje primárně s úkony, k nimž je nezbytná osobní účast, popř. s podáními učiněnými prostřednictvím provozovatele poštovních služeb). Posuzování konkrétních okolností jednotlivých případů je pak konečně vlastní i postupům realizovaným na základě zvláštního zákona č. 191/2020 Sb., o některých opatřeních ke zmírnění dopadů epidemie koronaviru SARS CoV-2 na osoby účastníci se soudního řízení, poškozené, oběti trestných činů a právnické osoby a o změně insolvenčního zákona a občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, jež se však vztahuje na jiná řízení a pro postup žalovaného v uvedené věci relevantní není (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2021, čj. 1 Afs 305/2020 - 33).

32. V tomto směru pak soud považuje za klíčové, že žalobce v podané žalobě žádné specifické okolnosti týkající se toho, jakým konkrétním způsobem mu vyhlášený nouzový stav bránil ve včasné podání námitek proti Opatření ve lhůtě stanovené k tomu v § 14e odst. 2 rozpočtových pravidel, netvrdil ani neosvědčoval. Nijak se také v rámci uplatněných žalobních námitek nevymezil vůči závěrům, které v tomto směru žalovaný k okolnostem tvrzeným žalobcem v obecné rovině v jeho žádosti o prominutí zmeškání úkonu vyslovil v odůvodnění Napadeného rozhodnutí. Nebylo přitom úlohou soudu, aby za dané situace takovou žalobní argumentaci za žalobce dotvářel; proto se soud nevyjadřoval ani ke skutečnostem tvrzeným v tomto ohledu žalovaným na str. 6 – 7 jeho vyjádření k žalobě. Pro úplnost však podotýká, že žalobcem v žádosti o prominutí zmeškání lhůty jen zcela obecně tvrzené důvody ve vztahu k fungování katastru nemovitostí se přímo netýkaly okolností, jež žalobci bránily ve včasné podání námitek proti Opatření, resp. z nich nebylo nijak zjevné, zda a pokud ano, jaké konkrétní skutečnosti žalobci ve včasné podání námitek bránily.
33. Omezil-li se tedy žalobce v podané žalobě na námitku, že žalovaný zatížil Napadené rozhodnutí vadou, pokud v Opatření vydaném v době vyhlášeného nouzového stavu žalobce specificky nepoučil o právu požádat o prominutí zmeškání lhůty k podání námitek ve lhůtě 15 dní po skončení nouzového stavu, nemohl mu soud ze shora vyložených důvodů přisvědčit.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

34. Na základě všech shora uvedených skutečností Městský soud v Praze žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
35. Výrok II. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s.; žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. nenáleží. Žalovanému pak žádné náklady v souvislosti s vedením předmětného řízení nevznikly.
36. Soud pro úplnost uvádí, že žalobcem na str. 2 žaloby označené fyzické osoby, společníky obchodní korporace žalobce, nepovažoval za osoby zúčastněné na řízení, neboť dospěl k závěru, že je nelze toliko z titulu držení obchodního podílu na společnosti žalobce považovat bez dalšího za osoby, jež byly přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech vydáním Napadeného rozhodnutí či jež mohly být přímo dotčeny jeho případným zrušením nebo podle návrhu výroku rozhodnutí soudu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 31. května 2021

Mgr. Martin Lachmann
předseda senátu